

MAGYAR PÆDAGOGIAI TÁRSASÁG.

Felolvasó-ülés 1906 dec. 15-én.

Jelen voltak: *Kármán Mór* elnöklése alatt, *Ballagi Géza*, *Böngérfy János*, *Budinszky Károly*, *Éltes Mátyás*, *Fináczy Ernő*, *Gyulay Béla*, *Halász Ferenc*, *Juba Adolf*, *Jubáné Polereczky Jolán*, *Kálmán Márton*, *Kemény Ferenc*, *Kovács János*, *Lázárné Kasztner Janka*, *Molnár Viktorné*, *Székely György*, *Szuppán Vilmos*, *Varjas István*, *Weszely Ödön*, *Zsengeri Samu*, *Gyulai Ágost*, utóbbi mint jegyző. Ezeket kívül számos vendég.

I. Elnök az ülést megnyitja.

II. *Juba Adolf* rendes tag székfoglalást tart «*A pædagogia és az iskolaegészségügy*» címen.

Elnök az érdekes előadásért köszönetet mond az előadónak, szabályszerű székfoglalójának megtartása után üdvözli őt mint rendes tagot a társaság kebelében s átadja rendes tagsági oklevelét.

III. *Székely György* «*Legújabb törekvések a tudományos pædagogia terén*» címen előadást tart, főleg *Münsterberg* pædagógiai nézeteiről.

Elnök a tetszéssel fogadott alapos és szép előadásért előadónak köszönetet mondott.

A felolvasó ülés ezzel véget ért.

XV. évi nagy-gyűlés 1907 január 19-én.

Jelen vannak: *Fináczy Ernő* elnöklése mellett *Bartoniek Géza*, *Badics Ferenc*, *Böngérfy János*, *Bozóky Endre*, *Dőri Zsigmond*, *Éltes Mátyás*, *Erődi Béla*, *Geöcze Sarolta*, *Gyomlay Gyula*, *Gyulay Béla*, *Gyulai Ágost*, *Heinrich Gusztáv*, *Juba Adolf*, *Kemény Ferenc*, *Kovács János*, *Kerékgyártó Elek*, *Magyar Gábor*, *Málnai Mihály*, *Miklós Elemér*, *Nagy László*, *Nagy Zsigmond*, *Négyessy László*, *Reif Jakab*, *Sebestyenné Stetina Ilona*, *Szuppán Vilmos*, *Katonáné Thuránszky*

Iren, Téglás Gábor, Zsengeri Samu, Trájtler Károly, utóbbi mint jegyző. Ezeken kívül számosan vendégek.

I. *Fináczy Ernő* elnök a M. P. T. XV. nagygyűlését hosszabb beszéddel nyitotta meg, amelyet lapunk élén közlünk.

A Társaság nagy figyelemmel hallgatta meg az elnöki megnyitó nagyérdékű részleteit s éljenzessel és tapsal jutalmazta az előadót.

II. *Elnöki bejelentések.* a) Zsengeri Samu 50 éves tanári jubileuma alkalmából a Társaság az ünnepeltet levélben üdvözölte. b) néhai György Aladár 200 koronát adományozott a Társaságnak. Az elnökség javaslatára elhatározza a Társaság, hogy a nagy gyermekbarát Brunszvik Teréz grófnő életrajzának megírására pályázatot hirdet s a viszonylag legjobb munkának 1909. évi január havi nagygyűlésén fogja a 200 koronás pályadíjat odaitélni.

III. *Gyulai Ágost* titkár felolvassa jelentését a lefolyt év munkásságáról. A jelentés itt következik:

Tisztelt Társaság!

Midőn a Magyar Pædagogiai Társaság 1906. évi működéséről és állapotáról alapszabályaink értelmében jelentésemet kötelességszerűen előterjeszteni szerencsém van, attól tartok, hogy jelentésem ezúttal ha nem is terjedelménél, de tartalmánál fogva kevésbé fog egyik-másik tagtársam várakozásának megfelelni. Nem szólhatok sem külső tagtársaink számának rohamos emelkedéséről, sem folyóiratunk külső terjedelmének növekedéséről, sem munkásságunknak újabb meg újabb irányba való terjeszkedéséről. Mindamellett meg vagyok győződve, hogy a t. Társaság ezt a jelentést is oly megnyugvással fogja tudomásul venni, mint az eddigieket, mert valóban valamely tudományos társaság fennállása 15-ik esztendejében rendes körülmények közt nem mutathat fel oly csillogó eredményeket, mint esetleg pályája első éveiben, midőn új tervek, új utak egész sora kinálkozik munkásságának fejlődésében.

Mikor Társaságunk 15 évvel ezelőtt megalakult, az alapítóknak nem nagyratörő, chimærikus ábrándok, nem világraszóló tervek lebegtek szemeik előtt, hanem egy derék, tisztességes cél, melyre becsületes munkaprogrammal vállalkoztak: iskolafajra való tekintet nélkül egyesíteni a magyar pædagogia és tanügy munkásait abban az érdeklődésben, mellyel mindnyájan, kik a nevelés és tanítás világában élünk, a pædagogia, mint vezérlő s leginkább a jövő számára dolgozó elméleti tudomány iránt viseltetünk. S ha ezen nem csekély értékű s nem épen könnyen elérhető cél szempontjából vizsgálom Társaságunk elmúlt évé-

nek történetét, előre bocsátott aggodalmam ellenére is azt mondom, hogy lassú, de biztos haladás az, mit e tekintetben Társaságunk 1906. évi munkássága fölmutathat. Társaságunk az elmúlt évben is ezt az eredeti célt követte: szerény eszközei segítségével érintkező pontja óhajtott lenni a magyar tanügy férfainak, mikor élethivatásuk gyakorlati feladatai mellett elméleti pædagogiai tanulmányaikban hivatásuk nemes eszményeivel foglalkoztak. Igaz, hogy Társaságunknak már kezdettől fogva, de azóta is mindinkább fokozott mértékben nehezebb volt a dolga, mint bármely más tudományos társulaté, mert míg egyéb társaságoknak sikerült speciális tudományos munkáikat teljesen a maguk tűzhelye körül összegyűjteni, a mi Társaságunk e dolog természeténél fogva széles körből ujoncozott, oly nagy körből, melyben a hasonló tárgyú érdeklődés számos más tanügyi egyesület kebelében gyakorlatias tanügyi kérdések megoldásában forgácsolódott el, úgy, hogy a tudományos pædagogia elméleti kérdései számára mindenkor csak az érdeklődés bizonyos kisebb százaléka volt értékesíthető. Társaságunk eszközei, melyekkel célja elérésére indult, a letűnt 15 év alatt nem változtak, anyagi körülményeknél fogva nem gazdagodhattak, sőt ez eszközök legfőbbje, folyóiratunk is sok versenytársra talált a különböző tanügyi és rokon tárgyú organumokban. Mindezek figyelembevételére egyrészt megnyugtató Társaságunk elmúlt évi munkásságának értékére nézve, de másrészt gondolkodóba ejt, nem kellene-e mégis, esetleg a Társaság anyagi helyzetének valamelyes javultával, programmunk mélyítésének s eszközeink gazdagításának módját keresni.

Az élet mozgásban, fejlődésben áll, bár a konszolidáció, a megállapodás — mint a mi esetünkben is — semmiesetre sem jelenti még a halált. Társaságunk az eddigi cél követésében s az eddigi eszközök felhasználásával az elmúlt évben is, három lustrumos tradíciónak megfelelően, zaj nélküli, de tisztességes munkát végzett, melyre a becsületesen végzett munka elégedettségével tekinthet vissza, sőt büszkén sorolhatjuk Társaságunk elmúlt évi közvetve létrejött sikerei közé tudományos pædagogiai irodalmunk néhány olyan jeles termékét, mely ugyan a Társaság keretén kívül, de Társaságunk néhány kiváló tagjának tudományos munkássága folytán gyarapította a magyar pædagogia jó hírnevét. Egy becses könyvet s egy derék folyóiratot értek ez irodalmi jelenségek alatt: elnökünknek, Fináczy

Ernőnek könyvét az Ókori nevelés történetéről s két tagtársunknak: Bárczy Istvánnak és Weszely Ödönnek tartalmas folyóiratát, a Népmívelést. Ime, ki mondaná Társaságunkat szégyennek, midőn munkásaitól egy esztendőnek leforgása alatt két ily jelentékeny sikernek örvendő alkotás ered.

Társaságunk eszméinek diadalát vagy az ideáival való kapcsolatot jelentik azonban az 1906. év egyéb pædagogiai érdekű jelenségei is. Így első sorban is a vallás és közoktatásügyi minisztériumnak az a nagybecsű intézkedése, mely új szervezetet s kellő anyagi eszközöket adván az Országos tanszermúzeumnak s pædagogiai könyvtárnak, gyors fejlődésnek induló nagyjelentőségű segédeszközt teremtett a pædagogiai tudomány magyar munkásai számára főleg a pædagogiai olvasó fölállítással, midőn lehetővé tette, hogy ez új nyilvános könyvtárban minden érdeklődő majdan hozzájusson nemcsak a hazai és külföldi pædagogiai irodalom minden nevezetes termékéhez, hanem az összes magyar s a nevezetesebb külföldi pædagogiai szakfolyóiratokhoz is, számszerint mintegy 100 folyóirathoz, mely körülmény — minthogy minden tudomány fejlődése első sorban tulajdonképen a szakfolyóiratokban megy végbe — a magyar tanítók és tanárok tudományos pædagogiai képzésének hatalmas rugójává lenni van hivatva.

Társaságunk erkölcsi súlyának bizonyítékát szolgáltatja egyrészt az elmúlt évnek azon eseménye is, hogy az újonnan összeállított közoktatási Tanácsot ismét nagyrészt tagtársaink sorából alkották meg az intéző körök, — másrészt az a fölhívás is, mellyel a felnőttek oktatásával s továbbképzésével foglalkozó magyar egyesületek, az University Extension, a Szabad Lyceum s az Erzsébet-Népakadémia köréből kiinduló népművelő kongresszus mozgalmanak vezetői Társaságunk elnökségét is bevonták már az előkészítő tárgyalásokba. Mindezek mellett a Társaságunk kebelén kívül végbemenő pædagogiai érdekű mozgalmak közül örömmel tölthetik el Társaságunkat azok a nemes s főleg nemzeti irányú törekvések is, melyek intéző köreink részéről a magyar népoktatásra vonatkozó eszmék kultuszában nyilvánulnak.

Mindamellettt azonban természetesen teljesen Társaságunk javára csak azt írhatjuk, ami tisztán szervezetének keretén belül, tisztán saját eszközeivel ment végbe.

E tekintetben sem maradt el Társaságunk az előbbi évek

mögött, amit még nagyobb örömmel állapítanék meg e jelentésben, ha egyúttal számot adhatnék arról is, hogy Társaságunknak főleg rendes tagjai megőrizték teljes érdeklődésüket szorosabban vett saját céljaink és törekvéseink iránt s konstálhatnám, hogy ennek üléseink szorgalmas látogatásával s folyóiratunk minél gyakoribb szellemi támogatásával adják tanujelét. De ha e tekintetben ez idő szerint van is okunk némi panaszra, úgy gondolom s úgy reménylem, hogy e jelenség inkább múltó körülményeknek tulajdonítandó, melyeknek elenyészésével Társaságunk tagjainak meleg érdeklődését sikerülni fog ismét megnyernünk. Némileg kárpótolja azonban Társaságunkat az az érdeklődés, mellyel havi gyűléseinket, legalább helyel-közzel, a nagy közönség honorálta.

Üléseink, melyeknek száma egy nagygyűlésen kívül hét fölolvasó, két elnöki és két zárt ülésben összegezhető, változatos s érdekes tárgysorozattal foglalkoztak. Fölolvasó üléseink napirendjén tudományos előadások szerepeltek és pedig egy tudományos témáról szóló elnöki beszéd, 12 értekezés, köztük egy székfoglaló és két emlékbeszéd; egyéb üléseinken pedig részben általános pædagogiai mozgalmakra, részben a Társaság ügyeire vonatkozó eszmecserék kerültek napirendre.

Fölolvasó üléseink tárgyai részletesen a következők voltak:

Január 20-án: *Kármán Mór* előadása «Feminismus és pædagogia» címen, továbbá *Katonáné Thuránszky Irén* emlékbeszéde *Zirzen Janka* fölött.

Február 17-én: *Schmidt Márton* előadása «Az új érettségi utasításról.» Ez utóbbi előadáshoz annak befejeztével részletes vita is fűződött.

Március 17-én: *Kemény Ferenc* megemlékezése *Franklin Benjámin*ról és *Miklós Elemér* fölolvasása «A tanár egyénisége» címen.

Április 28-án: *Weszely Ödön* értekezése a «Modern reformiskolákról» s *Éltes Mátyás* előadása «A javítóintézetek és a gyógy-pædagogia» címen.

Október 20-án: *Kemény Ferenc* fölolvasása a Békenap érdekében. «A békemozgalom pædagogiai jelentősége» címen, továbbá *Vámgel Jenő* előadása az Országos Pædagogiai könyvtárról, a Tanszermúzeumról s a vele kapcsolatos pædagogiai olvasóról.

November 17-én: *Peres Sándor* ismertetése «Az írás és

olvasás tanításában keletkezett újabb mozgalmakról», hozzáfűződő vitával, továbbá *Kovács Rezső* értekezése «A gyermek mozgási élete és értelmi fejlődése közötti kapcsolat» címén. Végül

December 15-én: Juba Adolf székfoglalója «A pædagogia és az iskolaegészségügy» címen, továbbá *Székeley György* tanulmánya «A legújabb törekvésekről a tudományos pædagogiai terén».

Az április 28-án tartott elnöki ülésen még egy tárgy foglalkoztatta Társaságunkat, melynek fölmerülése egyik elhunyt nemes emlékü tagtársunknak babéraihoz fűzött új levelet még halála után is.

György Aladár, Társaságunknak kezdettől fogva lelkes tagja és tisztelője, ez a minden szépért és jóért buzgó nemes szív, még kihülte után is jelét adta Társaságunk s a magyar pædagogia ügye iránti nemes érdeklődésének, midőn végrendekezése szerint Társaságunknak saját belátásától meghatározandó célra 200 K-nyi összeget hagyományozott. Társaságunk úgy vélt György Aladár nemes intencióinak leginkább megfelelni, hogy ez összeget a magyar pædagogiai irodalom gyarapítására fordítja s a mai nagygyűlésből kifolyólag díjjul tüzi ki egy magyar neveléstörténeti tárgyú pályamunka jutalmazására. Ime, ki maga egész életében önzetlenül rajongva a magyar nevelés- és tanításügyért, attól soha semmit sem kapott, halála után is ennek az ügynek lett jötevőjévé.

Társaságunk munkásságának tulajdonképeni súlypontja azonban folyóiratunkban volt. A Magyar Pædagogia az elmúlt évben terjedelmileg is fejlődött az előző évekhez képest, amennyiben az eddigi 40 ív helyett 42 $\frac{1}{2}$ ívnyi terjedelemben jelent meg s arra törekedett, hogy minőségben is emelkedjék, miért is az elnökség, az előző évek szokásához híven, az elmúlt évben is meleg érdeklődéssel vett részt a folyóirat gondozásában.

A Magyar Pædagogia tartalma 1906-ban 45 munkatárs tollából került és a következő volt: Az önálló értekezések száma 27 volt, köztük egy nagyobb, mely maga öt közleményre terjedt; a hazai irodalmi műveket tárgyaló ismertetéseké 15, a külföldieké 11. Közönyünk ezenkívül hét nagyobb külföldi pædagogiai szakfolyóiratnak tartalmát kivonatolta részletesen 12 közleményben; négy közleményben teljes könyvészetét adta az 1905 évi külföldi (angol, francia és német) pædagogiai irodalomnak, két közleményben a régi magyar pædagogiai irodalom

egy részének bibliografiájával foglalkozott s egy terjedelmesebb közleményben, mely egy ezentúl állandósítandó rovat első kísérletét teszi, az 1905 évi magyar pædagogiai irodalom teljes könyvészetét adta; volt továbbá folyóiratunkban 25 kisebb közlemény is; ezenkívül az alapszabályok értelmében állandó rovatot tartott fenn a Társaság hivatalos közlései számára. Társaságunk, mely folyóiratának tudományos jellegét az önálló értekezéseken kívül főleg a kritikai rovatnak gazdagításával is determinálni óhajtja, különös gondot fordított arra, hogy folyóiratában a hazai és külföldi pædagogiai irodalom teljes könyvészetének fölkarolásán s a külföldi szakfolyóiratok megfigyelésén kívül a nevezetesebb külföldi irodalmi jelenségek ismertetésével is szolgálhassa a magyar tudományosság ügyét. Evégből összeköttetést keresett a külföldi pædagogiai művek kiadóival, kik szívesen bocsátották rendelkezésre a kiadásukban megjelent művek egy-egy recenziós példányát. Ezzel a körülménnyel folyóiratunk fejlődésének új iránya van biztosítva.

Társaságunk szellemi életének e rendes nyilvánulásain kívül újabb programmpont kitűzését jelenti az a tervrajz, mely a Monumenta Hungariæ Pædagogica megindítása érdekében folyóiratunk elmúlt évi folyamában elnökünk tollából megjelent. Oly munkatervet kapunk ott, a Társaság egy régi *pium desiderium*-ának fogalmazványát, melyet érdemes lesz ismét napirendre hozni, melynek immár megvalósítására törekedni méltó feladata lesz Társaságunknak a legközelebbi jövőben. Mert ha hazai tudós társaságainknak működését nem szabad is a külföld hasonló társaságainak mértékével mérnünk s ha egyrészt anyagi erőink, másrészt szellemi munkásaink számának fogyatékosága miatt, eleve le kell is mondanunk arról, hogy olyan imponáló eredményeket érjünk el, mint ama például szolgáló, nagy idegen nemzetek tudományos egyesületei, azért mégsem szabad csüggednünk kisebb erőnk tudatában sem s 15 év elteltével, bár sok munkás elvesztése után, de sok új munkaerővel is gyarapodva, biznunk kell a tetterős kor elközeledésében, új terveket kell alkotnunk, melyekért érdemes legyen buzgolkodni és dolgozni. Mily termékeny a francia és az angol pædagogiai irodalom s mily temérdek a par excellence pædagogus nemzetnek, a németnek e tárgyú irodalma! Hányszor jelennek meg ott az új munkák tömege mellett a régi, pædagogiai klasszikusok új meg új kiadásai is! Mindezeket szemlélvén, mégis csak

fõl kell merülnie az összehasonlítás gondolatának s következ-
ményekép mégis csak jobban meg kell indulnia a mi pædago-
giai tudományosságunknak is s e téren, úgy érzem, Társasá-
gunk van hivatva iniciatívával és irányító hatással szolgálni.
Pædagogiai monumentáink gyűjteményének megalkotásában s a
nagy pædagógusok műveinek sorozatos kiadásában, esetleg fel-
olvasó üléseinken napirendre tűzendõ sorozatos előadásokban
kell a remélt pezsgõ életnek megindúlnia.

A Magyar Pædagogiai Társaság 1906. évi életének egyik
szokott momentuma volt új erõkkel, új tagokkal való gyarapo-
dása, bár ezzel az örvendetes ténynyel szomorú veszteségek is
állanak szemben.

1906. évi nagygyűlésünk az előbbi év folyamán megürült
tagsági helyek egy részét betöltvén, egyhangú választás útján
új tagokkal gyarapította sorainkat. Rendes tagtársainkká lettek:
Bárczy István dr., Budapest székesfõváros polgármestere, ki
több éven át mint a fõvárosi tanügynek buzgó és szakértõ ve-
zetõje s mint a «Népmivélés» szerkesztõje szerzett bokros érde-
meket a magyar pædagogia ügyei körül. — *Imre Sándor dr.*,
kolozsvári ref. kollégiumi rendes tanár s a kolozsvári tudomány-
egyetemen a pædagogia magántanára, több becses pædagogiai
munka szerzõje s folyóiratunknak is több év óta munkatársa, —
továbbá *Juba Adolf dr.*; fõvárosi gyakorló- és iskolaorvos, az
iskolai egészségügy irodalmának más szaklapokban s a mi
folyóiratunkban is lelkes és hivatott mûvelõje. Mindhármukat
rendes tagsági minõségükben szívesen üdvözli soraink között
Társaságunk.

Megnövekedett tagjaink száma 36 külsõ tagnak belépése
által is, kiknek jelentkezésében fõleg a magyar tanítói karnak
Társaságunk törekvései iránti érdeklõdését és rokonszenvét is-
merhetjük fel.

E becses gyarapodások fölötti örömünket azonban ellen-
súlyozzák szomorú veszteségeink, melyek — bár nagyobb kímé-
lettel, mint az előbbi években — mégis ismét ritkították sorain-
kat. Az 1906. év folyamán fájdalommal kellett ismét két rendes
tagtársunknak ravatalánál állanunk.

Rendes tagjaink, illetõleg tisztviselõink sorából elhunyt
Verédy Károly dr., Társaságunknak régi oszlopos tagja s a
Társaságnak alapításától kezdve végig a népoktatás körébõl való
alelnõke. Benne nemcsak Társaságunk vesztette el tekintélyes

és buzgó tagját s folyóiratunknak különösen régebben szorgalmas munkatársát, — a magyar népoktatásügy is derék és jelentékeny munkását gyászolja benne, ki sokoldalú hivatali elfoglaltsága s számos tanügyi és szociális érdekű egyesületben való buzgó működése mellett, a szorosán vett pædagogiai irodalom terén is lelkesen dolgozott s becses munkát végzett többek között Herbart pædagogijának ismertetésével s főképen 1886-ban megjelent Pædagogiai encyclopædiájának kiadásával. Társaságunk képzett és értékes munkásságú férfiú nevét örzi benne s emléket bizonyára e szerény megemlékezésnél méltóbb formában is föl fogja ujítani.

Szintén rendes tagjaink sorából hunyt el továbbá *Groó Vilmos*, Csanád vármegye királyi tanfelügyelője, egykor a polgári iskolai tanítónőképzőintézetben a pædagogia tanára, ki majdnem 40 évi tanügyi pályáján a népoktatás ügye körül szerzett kiváló érdemeket, főleg a magyar nyelvnek az idegen ajkú iskolákban való tanítása érdekében. Hivatalos elfoglaltsága mellett nagy szorgalmú munkatársa volt a különböző népoktatási szaklapoknak s 1893 óta részese munkásságunknak is.

Midőn elhunyt tagjaink emlékezetét ez alkalommal néhány szóval kegyeletesen felújítom, egyúttal indítványozom a t. nagygyűlésnek, iktassuk jegyzőkönyvbe az elmúlt évben elveszett társaink elhunyta fölötti fájalmunkat.

Tagjaink sorából való veszteségeink lapjára tartozik végül annak megemlítése is, hogy külső tagjaink sorából hármat elhalálozásuk, 23-at pedig kilépésük miatt törölni kellett; mint-hogy azonban ezzel szemben külső tagjaink száma 36-tal gyarapodott, e tekintetben sem lehet Társaságunk anyagi hanyatlásáról szólni.

Anyagi ügyeinkről, minthogy ezekről Társaságunk pénztárosa részletes jelentést terjeszt a t. nagygyűlés elé, nem szólok, csak annyit említek röviden, hogy Társaságunk anyagi ügyei teljesen rendben vannak. Nem szabad azonban felednünk, hogy Társaságunk jelenlegi anyagi ügyeinek előnyös voltát ezúttal is első sorban a nagymélt. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak és a Magyar Tudományos Akadémia elnökségének köszönheti, melyek ez anyagi biztonságot nagylelkű adományaikkal, az előbbi 2000, az utóbbi 400 K évi segélynek utalványozásával lehetővé tették. E segélyösszegeknek nagy anyagi s erkölcsi jelentőségére utalva, indítványozom, bizza meg a nagygyűlés az

elnökséget, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak és a Magyar Tudományos Akadémiának ezen támogatásért, utóbbinak egyúttal az akadémiai ülésteremnek egész éven át való átengedéseért a t. Társaság hálás köszönetét tolmácsolja.

Kérem a t. Társaságot, hogy a jelentésem során előadott indítványaimat elfogadni s jelentésemet tudomásul venni szíveskedjék.

Budapesten, 1907. évi január hó. 19-én.

Dr. Gyulai Ágost.

IV. A pénztárvizsgáló bizottság jelentése.

Zsengeri Samu és Radó Vilmos számvizsgáló bizottsági tagok jelentik, hogy a számadásokat felülvizsgálták, a számadási tételeket a mellékelt okmányokkal egybeazonosították s mindent a legnagyobb rendben találtak. Indítványukra a Társaság Gyulay Béla pénztárnok úr részére a fölmentvényt megadta és buzgó működéseért köszönetet szavazott. Egyúttal a jövő évi számadások megvizsgálására ugyancsak Zsengeri Samu és Radó Vilmos rendes tagokat küldi ki.

Gyulay Béla pénztárnok a következő számadást mutatja be:

A Magyar Pædagogiai Társaság 1906. évi zárószámadása.

Bevétel.	Kor. all.	Kiadás.	Kor. all.
Készlet 1905. évről	7 61	Nyomatványokra	418 46
Hátralékokból	1401 —	Irói és szerk. tisztelet-	
Folyó évi tagdíjakból	198 —	díjakra	2361 35
Alapítványok kamataiból	85 55	Titkári tiszteletdíjra	400 —
Tiszteleti és rendes tagok		Pénztárnoki tiszteletdíjra	400 —
adományaiából	130 —	Jegyzői tiszteletdíjra	200 —
Segély <i>a</i>) a vallás- és köz-		Szolgáknak	60 —
oktatásügyi miniszter-		Hirdetésekre	36 —
től	2000 —	Ügykezelési költségek (le-	
Segély <i>b</i>) a Magyar Tud.		velezés, bélyeg, pénz-	
Akadémiától	400 —	behajtás, taggyűjtés)	186 97
Összesen: 4222 16		Vegyes (előfizetés külföldi	
		lapokra stb)	65 40
		Összesen: 4128 18	
		Készlet 1907-re	93 98

Budapest, 1906 december 31-én.

Dr. Weszely Ödön s. k.,
id. ellenőr.

Dr. Gyulay Béla s. k.,
pénztárnok.

A pénztári könyveket 1906 jan. 1-től 1906 dec. 31-ig átvizsgáltuk, úgy a bevételeket, mint a kiadásokat az okmányokkal és tagsági könyvekkel egybehasonlítottuk és megegyezőknak találtuk. A kimutatott 93 K 98 fill. pénztári készlet készpénzben és a 2750 K alapítvány-tőke egy Pesti Hazai Első Takarékpénztár-egyesületi és egy Pesti Magy. Keresk. Bank betétkönyvecskéjében, 100 K pedig egy 4%-kal kamatozó 23921 sz. járadékkölcsön kötvényben (1905 dec. 1-én lejáró szelvényekkel), úgyszintén György Aladár pályadij címén 200 K a Pesti Magy. Keresk. Bank 31083 sz. betétkönyvecskéjében előttünk bemutatott. Ezek alapján a pénztárnoknak a fölmentvényt megadni kérjük.

Budapest, 1907 január hó 12-én.

Radó Vilmos s. k.,
számvizsgáló bizottsági tag.

Dr. Zsengeri Samu s. k.,
számvizsgáló bizottsági tag.

V. Gyulay Béla pénztárnok bemutatja az elnökség javaslatát a jövő évi költségelőirányzat tárgyában. A javaslat a következő:

A Magy. Pædagogiai Társaság 1907. évi költségelőirányzata.

Bevétel.	Kor. fill.	Kiadás.	Kor. fill.
Készlet 1906. évről	93 98	Nyomatványokra	530 —
Hátralékból	1400 —	Irói és szerk. tisztelet-	
Folyó évi tagdíjakból	300 —	díjakra	2500 —
Alapítványok kamataiból	120 —	Titkári tiszteletdíjra	400 —
Tiszteleti és rendes ta-		Pénztárnoki tiszteletdíjra	400 —
gok adományaiból	130 —	Jegyzői tiszteletdíjra	200 —
Segély a) a vallás- és köz-		Szolgáknak	60 —
oktatásügyi miniszter-		Hirdetésekre	50 —
től	2000 —	Ügykezelési költségek (le-	
Segély b) M. Tud. Aka-		vezetés, bélyeg, pénz-	
démiától	400 —	behajtás)	200 —
Összesen: <u>4443 98</u>		Vegyes kiadásokra	100 —
		Összesen: <u>4440 —</u>	
		Bevételi többlet	3 98

Budapest, 1907 január 12-én.

Az elnökség nevében

Dr. Weszely Ödön s. k.,
id. ellenőr.

Dr. Gyulay Béla s. k.,
pénztárnok.

A Társaság elfogadja a bemutatott költségelőirányzatot.

VI. Elnök jelenti, hogy a mai nappal a Társaság tisztviselőinek mandátuma lejárt. Köszönetet mond a Társaságnak a bizalomért és a

támogatásért, amelyben őt és tisztársait részesítette. Kéri a tisztviselő választás megejtését, amely megtörténhetik közfelkiáltással vagy titkos szavazással. A választás megejtésére elnökül ajánlja Dr. Badics Ferenc rendes tagot.

A Társaság a választás vezetésével Badics Ferenc rendes tagot bízza meg.

VII. Dr. Badics Ferenc elfoglalja az elnöki széket és köszönetet mond a beléje helyezett bizalomért. Ajánlja, hogy a választást a Társaság közfelkiáltással ejtse meg. A Társaság elnök indítványát elfogadja és közfelkiáltással újabb három évre megválasztja tisztviselőit; még pedig:

Elnök : Dr. Fináczy Ernő.

Alelnökök :

a) a népoktatás köréből: Dr. Kiss Áron.

b) a középiskolák köréből: Dr. Erődi Béla.

c) az egyetem köréből: Dr. Kármán Mór.

Titkár : Dr. Gyulai Ágost.

Szerkesztő : Dr. Weszely Ödön.

Pénztáros : Dr. Gyulay Béla.

Ellenőr : Böngérfi János.

Jegyző : Trájtler Károly.

Könyvtáros : Szuppán Vilmos.

VIII. Dr. Badics Ferenc vál. elnök meleg szavakban üdvözlí Fináczy Ernő dr. újra megválasztott elnököt s átadja helyét.

Fináczy Ernő dr. elfoglalván az elnöki széket, köszönet mond az újabb bizalomért s kijelenti, hogy a maga részéről mindent el fog követni a Társaság nemes feladatainak teljesítése körül és a kéri továbbra is a tagok támogatását. A tisztviselői kar nevében is köszönetet mond.

IX. Elnök előterjesztést tesz három rendes tagsági helynek betöltése tárgyában.

A Társaság a megüresedett három tagsági helyre az elnökség javaslatához képest egyhangulag megválasztja:

Mosdóssy Imrét,

Dr. Székely Györgyöt,

Dr. Vángel Jenőt.

X. Elnök köszönetet mond a tagok szíves türelméért és a nagygyűlést bezárja.